

Începutul Și Sfârșitul Vremii

De Har A Neamurilor

 Bună seara, prieteni. Eu sînt foarte recunoscător să fiu aici, în această seară, din nou. Doar am plecat de aici, cu un timp în urmă. Eu cred, că am ieșit în jur de ora patru. Și atunci eu a trebuit să . . . noi am mers jos să vedem încă cîțiva prieteni. Și am ajuns înapoi, la șapte și cinci, doar a trebuit să vin înapoi jos. Așa că eu trebuie cumva să găsesc un text, încă, Frate Neville.

² Dar, acum, există o cerință care tocmai a fost chemată înăuntru, de la cineva în Chattanooga, Tennessee, unul iubit care a fost într-o tamponare cu trei săptămîni în urmă, și zace inconștient, încă. Și cere rugăciune aici, de la biserică. Și . . .

³ [Fratele Neville spune, “Frate Bill?”—Ed.] Da, frate? [“Pot eu să fac un anunț?”] Tu desigur că poți. Frate Neville, doar vino. [“Scuză-mă, Frate Bill.”] Da, domnule. [“Eu aproape că am uitat. Eu am făcut o promisiune să fac un anunț în seara aceasta.” Fratele Neville face anunțul. Porțiune goală pe bandă.]

⁴ Noi am—noi am vorbit despre Melchisedec, Cine era El, și noi nici măcar nu am terminat cu aceasta. Dar poate, data viitoare cînd vom veni înăuntru, noi putem relua de acolo, încă din Cartea Evreilor.

⁵ Dar, în seara aceasta, noi deschidem acolo la Cartea lui Daniel. Iar voi cu Bibliile voastre, deschideți la Daniel 12. Și noi urmează să citim puțin de acolo, și vom vorbi, poate, asupra a ceva din Cuvîntul lui Dumnezeu din Cartea lui Daniel.

⁶ Acum, Daniel era unul din . . . era profetul care a fost dus din Ierusalim, jos în Babilon, în ducerea departe a Babilonului, de către Împăratul Nebucadnețar. El era un om tînăr cînd a mers jos în Babilon. Acolo nu au fost mulți dintre ei care încă țineau marea credință veche.

⁷ Îmi place de Daniel, deoarece el . . . el a hotărît aceasta în inima lui, cînd el a mers jos în Babilon, că el o să rămînă un credincios, și că el nu urma să se întineze cu cărnurile împăratului, și așa mai departe.

⁸ Acum, tocmai lucrul care era Daniel, profetul către Neamuri. Daniel a văzut toată epoca Neamurilor ridicîndu-se și căzînd. El era cel dintîi ca să fie, cum numim noi, profetul Neamurilor. El nu a fost un Neideu, el însuși. Dar el a văzut vremea Neamurilor, de la început pînă la sfîrșit; în capul de aur, și sfîrșindu-se în picioarele de fier și lut.

⁹ Și în timp ce era acolo jos, hotărînd în inima lui că el nu se va întina cu cărnurile împăratului, și cu afacerea împăratului.

¹⁰ Și un alt grup de frați, numiți Șadrac, Meșac, și Abednego, erau acolo jos cu ei; care nu erau profeți, ci credincioși. Și ei, deasemeni, au hotărît în inima lor. Și atunci cînd cei patru credincioși au venit împreună, mi-aș imagina, că au avut întîlniri cam dese de rugăciuni împreună.

¹¹ Întocmai cum facem noi, noi ne adunăm împreună deoarece noi avem lucruri în comun. Voi știți, că există o zicală veche care zice, “Păsările cu aceleași pene se adună împreună.” Și acela este un proverb vechi, mai degrabă. Și acela este un lucru destul de bun, de asemenea. Păsări cu aceleași pene se adună împreună. Nu sînteți voi fericiți pentru aceasta? [Adunarea spune, “Amin.”—Ed.] Sigur. Păsări cu aceleași pene se adună împreună.

¹² Nu demult, eu am șezut într-o adunare unde era un om care a discutat ceva. Și el a spus, “Bine. . .” el vorbea despre sufletele care au mers în închisoare, erau în închisoare, la care Isus a mers și le-a predicat, după moartea Lui. Și acest om care vorbea, a spus, “Bine, ce credeți voi despre aceasta?”

¹³ Și un frate de culoare s-a ridicat. El a spus, “Păi, aceasta este tocmai ce a spus Biblia. ‘El a mers și a predicat la sufletele care erau în închisoare.’”

A spus, “Ce credeți voi că era aceasta?”

¹⁴ A zis, “Ele erau ‘Sufletele care nu s-au pocăit, în îndelunga răbdare, în zilele lui Noe, în timp ce se pregătea corabia,’ întocmai cum a spus Biblia.”

¹⁵ El a spus, “Nu.” A spus, “Acea este această biserică, predicînd la acei oameni Penticostali care sînt în aceste denominațiuni și totul, aducîndu-i afară din închisoare.”

¹⁶ El a spus, “Acum, uite aici, frate.” El a spus, “Penticostalii nici măcar nu erau menționați acolo. El a spus aceasta. El doar a spus, că, ‘El a mers și a predicat la sufletele care erau în închisoare.’”

Astfel am zis, “Amin. Aceasta-i adevărat.”

¹⁷ Și predicatorul s-a uitat în jur la mine, și a spus, “Păsările cu aceleași pene se adună împreună.”

¹⁸ Eu am spus, “Asta-i adevărat, frați de aceeași Credință prețioasă, crezînd doar ce spune Scriptura este Adevărul.”

Daniel avea trei din acei însoțitori care erau cu el.

¹⁹ Voi știți, aceasta este bine, cînd tu ești departe de casă, să afli pe cineva care este cu tine, cineva care va sta lîngă tine, un adevărat prieten bun. Oh, doamne! În țări străine, cînd tu găsești pe cineva care vrea să fie prietenul tău, și te iubește și stă alături de tine, aceasta valorează atît de mult; mai ales un străin.

Și acești frați au fost duși departe din orașul lor.

²⁰ Și orașul lor a fost ars. Și toate vasele lor, și lucrurile sfinte ale lui Dumnezeu, au fost duse jos în Babilon, și au fost puse în casa tezaurului Împăratului Nebucadnețar, care i-au dus jos, un mare, mare împărat al Neamurilor. Acum, dacă—dacă Dumnezeu a permis aceea, ca orașul lor să fie ars, biserica lor a ars, și i-au dus jos în oraș, aceasta a fost din cauză că ei s-au îndepărtat de Dumnezeu.

²¹ Dar El încă avea un credincios pe care El ar fi putut să-și pună mâinile Lui, și să spună, “Acesta este slujitorul meu.”

²² Dumnezeu întotdeauna a avut un martor, pe undeva. El niciodată nu Se lasă fără un martor. Nu contează, aceasta este... a ajuns cândva doar la unul, dar El întotdeauna a avut pe cineva pe care El putea să-și pună mâinile Lui, și să spună, “Acesta este slujitorul Meu, și el va face așa cum Eu îi voi spune.” Acum, nouă ne place aceasta.

²³ Observînd atunci, căci, cînd acești frați erau acolo jos, ei au fost puși la un examen.

²⁴ Foarte frumos exemplu despre unde ajunge un adevărat credincios cînd el acceptă cu adevărat pe Domnul Isus ca Salvatorul său. El este totdeauna pus la un examen. Satan este încă în afacerea de testare. Și aceasta vine doar să vă ajute. Aceasta este pentru binele vostru.

²⁵ “Fiecare fiu care vine la Dumnezeu trebuie să fie încercat, pedepsit, biciuit,” cu alte cuvinte, “dă un pic de scărmăneală, să îndrepte. Și dacă Dumnezeu ne dă ceva pedeapsă, și noi nu o putem suporta, atunci noi devenim copii ilegitiimi, și nu copiii lui Dumnezeu.”

²⁶ Acum, un om care într-adevăr își are fața fixată spre Cer, nu contează ce are loc aici pe pămînt, el totuși își are fața fixată spre Cer. Prietenii lui pot să-l părăsească. Familia lui poate să-l părăsească. Păstorul lui poate să-l părăsească. Dar există Unul care nu-l va părăsi; acela este Dumnezeu. Și cînd voi sînteți hotărîți în mintea voastră! Îmi place aceasta.

²⁷ Daniel a ars toate podurile înapoia lui. El nu a plănuit să mai meargă înapoi, vreodată. El nu privea la urma dinapoia lui. El se uita, părăsind acele lucruri care sînt în trecut. El a presat înainte spre semnul înaltei chemări. Aceasta este ceea ce ar trebui noi să facem. Aceasta este ceea ce Biserica ar trebui să facă.

²⁸ Și așa cum eu observ, atunci, Dumnezeu i-a permis Satanei să-i dea testul. Și, oh, ei i-au testat, prin foc. Ei i-au testat, deasemeni, prin groapa leilor. Și, în fiecare caz, Dumnezeu i-a scos afară, mai mult decît victorioși.

²⁹ “Multe sînt încercările celui neprihănit, dar Dumnezeu îl izbăvește din toate acestea.” Cît de minunat este aceasta! Cum

apreciem noi aceasta. Încercări, necazuri, examene, toate lucrează pentru bine! După un timp, Dumnezeu poate vedea atunci că El poate să-și pună încrederea Lui în tine, și atunci El va face lucruri mari pentru tine.

³⁰ Acum noi aflăm, deci, că Daniel a devenit o unealtă în mâna lui Dumnezeu, în timp ce el a fost departe de propriul său popor, afară din propriul său oraș, departe de biserica lui proprie. Într-un pământ străin, Dumnezeu l-a folosit.

³¹ Acum, tu poți fi departe de la orice poți tu să fii. Tu poți fi departe de toți cei dragi ai tăi, sau tu poți fi departe de biserica ta, dar tu încă poți să fii o unealtă în mâinile lui Dumnezeu. Dumnezeu te poate folosi ca o mărturie sau pentru orice dorește El să te folosească.

³² Frumoase exemple! Biblia este doar pufăită plină de aceste lucruri, peste tot unde te întorci. Nu vă place să citiți Cuvîntul? [Adunarea, "Amin."—Ed.] Oh, eu doar O citesc, uneori, și plîng.

³³ Aici cu cîteva zile în urmă, eu citeam în cameră acolo, și eu doar a trebuit să mă așez și să plîng ca un bebeluș. M-am ridicat și am umblat în jurul scaunului meu, mi-am pus mîna pe scaun, m-am uitat jos la Biblia mea din nou; doar m-am copleșit. Am mers în jurul scaunului din nou, m-am uitat înapoi la aceasta din nou. M-am gîndit, "O Dumnezeule, acolo înăuntru este Viața Eternă, pentru fiecare bărbat sau femeie care se vor încumeta să-și pună încrederea în Aceasta, și să O creadă." Viață Eternă!

³⁴ Și El a spus, "Cercetați Scripturile, pentru că în Ele voi credeți că aveți Viață Eternă, și Ele sînt Acelea care mărturisesc despre Mine." Cercetați Scripturile.

³⁵ "Cuvîntul lui Dumnezeu este o lampă pentru picioarele noastre," ca noi—ca noi să fim călăuziți, atunci. Aceasta este Lumina care urmează cărarea, care ne conduce din victorie în victorie.

³⁶ Acum, înainte ca tu să poți avea o victorie, acolo trebuie să fie o bătălie. Și dacă nu există bătălii, acolo nu sînt victorii. Deci noi trebuie să fim mulțumitori pentru bătălii și încercări, și acesta este Dumnezeu care ne dă oportunitatea să avem victorii. Oh, doamne! Nu vă face aceasta puțin mai bine acum? Vedeți? Bătălia vine înainte; cineva spune ceva rău despre tine; boala vine la tine. Poate Dumnezeu îți dă acele chinuri mici, ca El să te poată vindeca și să-și arate favoarea Lui pentru tine, te lasă să vezi ce vrea El să spună prin aceasta: El te iubește.

³⁷ Vechea poveste a păstorului care a fost spusă acolo în Ierusalim, în pămînturile sfinte, despre un păstor purtînd o—o oaie. Și El a spus, "Pentru ce o porți?"

A spus, "Ea are un picior rupt."

A spus, “Cum a făcut ea aceasta; a căzut peste o stîncă?”

A spus, “Nu. Eu i-am rupt piciorul.”

³⁸ El a spus, “Păi, tu ești un păstor crud, să-i rupi piciorul acelei oi.”

³⁹ A spus, “Nu. Eu o iubesc.” Și a spus, “Ea mergea în rătăcire, și nu am putut să o fac să mă asculte. Deci, eu i-am rupt piciorul, astfel că am putut să-i acord mai multă atenție, așa că atunci ea să mă iubească și să mă urmeze.”

⁴⁰ Uneori, Dumnezeu trebuie să ne lase să decădem, doar un pic, în sănătate, să ne dea puțin mai multă atenție, să ne pună în poala Lui, să ne văităm la sinul Lui. Când doctorul a spus că nimic nu poate fi făcut; atunci El ne ia la sînul Lui, și zice, “Vezi, Eu te iubesc. Eu o să te las să te faci bine.” Vedeți? Oh, nu face asta doar viața puțin mai bună? [Adunarea spune, “Amin.”—Ed.] Oh, El este atât de măreț! El este un Păstor minunat. Nu este El?

⁴¹ Nu-i de mirare că David a spus, “Domnul este păstorul meu. Eu nu voi avea lipsă.” Și cum ne conduce El pe malul apelor liniștite; și reasează sufletul lor; și paharele noastre dă peste; și—și ne unge în prezența dușmanului! Ați fost vreodată unși în prezența dușmanului vostru? Doar să mărturisiți pînă cînd paharul vostru doar fierbe de dă peste, voi știți. Doar cît de minunat este să fiți unși în prezența dușmanului vostru!

⁴² Acum observați, apoi, Dumnezeu l-a luat pe Împăratul Nebucadnețar și l-a făcut o unealtă în mîna Lui. Și cînd Împăratul Nebucadnețar a murit, după ce el avea...Iarba a crescut; părul lui, ca leul, sau ca penele vulturilor; și unghiile degetelor lui ca ghearele vulturului, și așa mai departe. Și Dumnezeu a trebuit să-l lase să cunoască Cine era Împăratul adevărat.

⁴³ După moartea lui, Belșatar, nepotul său, l-a urmat. Și, atunci, el a fost mai rău decît Împăratul Nebucadnețar. Și într-o noapte, acolo, ei au avut o mare petrecere. Ei au chemat pe toți magistrații lor—lor și pe toți ofițerii înăuntru, pentru un mare chef măreț. Și în timp ce ei aveau acest chef, și ei au fost...au mers, și au chemat afară, și au luat vasele, vasele sfinte ale lui Dumnezeu; doar să-și bată joc de Dumnezeu, și să bea vin către dumnezeii lor, un toast, din vasele Domnului.

⁴⁴ Acum, unui om îi este permis să străbată atât de mult, dar există o linie de separare între Viață și moarte. Voi nu trebuie să o treceți niciodată pe aceea. Vedeți? Voi puteți merge înainte cu prostia voastră mică pentru o vreme, dar voi mai bine să știți unde este linia. Te-a verificat vreodată Domnul cu ceva? El o face, la noi toți, trage friurile de control, spune “Aceasta este suficient de departe acum.” Atunci tu mai bine să bagi de seamă ce faci, de atunci încolo, dacă tu calci dincolo înspre linia aceea.

45 Și în noaptea aceea, când Dumnezeu a tras frîurile de control peste el, și el nu a vrut să asculte. Merge jos înainte și aduce afară vasele Domnului, începe să bea vin, și un toast pentru zeul lor. Atunci a venit acolo o mîină jos din Cer, și a scris pe perete, "MENE, MENE, TEKEL, UPHARSIN." Înseamnă, "Tu ești cîntărit în balanță, și ai fost găsit ușor." Nimeni nu a putut să interpreteze aceasta. Aceasta era în limbi necunoscute.

46 Și era acolo un om acolo, care avea darul interpretării, Daniel, astfel el vine jos și interpretează și-i spune împăratului ce se va întîmpla. Și, acolo, Dumnezeu a distrus națiunea aceea, Babilon.

47 În timp ce, Daniel, fiind acolo, el a văzut mari viziuni, și scria despre ele, pentru această mare consolare pe care o avem astăzi, știind, și așezînd în ordine, sfîrșitul împărăției Neamurilor.

48 Observați cît de perfect. Doar luați-o de aproape acum. El a văzut, mai întîi, chipul stînd în cîmp, cînd el a interpretat visul împăratului.

49 El era un om spiritual. El a visat visuri, a văzut vedenii, interpreta visuri. Dumnezeu era cu el, și fiecare știa aceasta, de asemenea.

50 Și cînd el a văzut vedenia, capul de aur, și pieptul aici de argint, și coapsele de bronz, și picioarele de fier, observați, fiecare împărăție a devenit puțin mai tare. Împărăția Împăratului Nebucadnețar era capul de aur. El a interpretat aceasta, i-a spus întocmai exact cum acele împărății vor urma una pe alta pînă la sfîrșit. Apoi observați, din aur, este cel mai moale, argintul este următorul, apoi bronzul este următorul, apoi fierul este următorul; mai tare, mai tare, mai rece, și mai departe!

51 Observați, atunci, în mijlocul tuturor acestora, Daniel a privit imaginea pînă cînd Piatra a fost cioplită din munte, care a fost tăiată afară fără mîini. Ea s-a rostogolit în chip și l-a spart, și l-a făcut ca grîul pe aria treierîșului de vară, și vîntul îl mîină departe. "Și Piatra a crescut într-un munte mare care a acoperit tot pămîntul și marea." Aceea era Venirea Domnului Isus, care acum este aproape.

52 El merge înainte. Cînd el era jos lîngă rîu, într-o zi, el a căzut într-o transă și a văzut o viziune. Mulți din aceia erau cu el, ei nu au văzut viziunea, pentru că aceasta i-a fost dată numai lui Daniel. Voi vedeți aceasta?

53 Cineva poate sta chiar lîngă tine, și să vadă lucruri pe care tu nu le poți vedea, să-ți salveze viața. Aceasta-i adevărat. Cineva a spus, "Eu nu cred asta. Eu niciodată nu am văzut nimic." Pentru că aceasta nu era pentru tine să vezi.

54 Aceia care mergeau cu Pavel, cînd Pavel a fost doborît jos de pe calul lui și a trebuit să cadă în noroi; și tăvălitoare, așa cum a fost, în noroi; nimeni din ei nu au auzit glasul acela sau să vadă viziunea aceea. Pavel a văzut-O.

55 Niciunul dintre ei nu a văzut steaua care a traversat fiecare observator, decît magii.

56 Multe lucruri, în felul acela, Dumnezeu a hotărît pentru anumiți oameni să vadă, iar alții nu pot vedea. Oh, eu iubesc aceasta! Cînd Dumnezeu, în înțelepciunea Lui infinită, a predestinat, sau preordinat, ca anumite lucruri să se întîmple, aceasta ar putea să se întîmple la persoana care șade chiar lîngă tine, iar tu nu vei ști nimic despre aceasta.

57 Uitați-vă la Dotan, cînd Ilie era jos la Dotan și ei au fost toți încercuiți acolo de—de străinii care au venit înăuntru, armata Siriană; căutîndu-l pe Ilie, profetul. Căci cînd, ei au început să afle, de fiecare dată cînd Sirienii veneau acolo la Israel, să facă război, păi, Israeliții stăteau la pîndă pentru ei.

58 Și astfel împăratul Siriei i-a chemat sus, spunînd, “Acum, așteptați un minut. Cine este pentru noi, și cine este pentru Israel?” A spus, “Cineva în grupul meu este un spion, care o să-i spună lui Israel tocmai unde intrăm noi, pentru că ei sînt întotdeauna acolo să ne aștepte.”

59 Și un om a avut puțină spiritualitate despre el. El a zis, “Nu, părintele meu. Dar acesta este profetul Ilie, pentru că el știe, în dormitorul lui, cum o să faci tu mișcarea următoare.” Amin.

60 Oh, cînd puterile atomice încep să zguduie, eu sînt așa de fericit căci Cuvîntul lui Dumnezeu ne-a spus unde să mergem. Fugiți la Stînca, Cristos Isus! Fiecare om în El este la adăpost și siguranță. Nimic nu te poate vătăma. Nici bombele atomice, nici cobaltul, nimic altceva, nu-i poate atinge pe ocrotiții lui Dumnezeu; la adăpost, în siguranță, ancorat. Ce minunată speranță pe care o avem în Cristos Isus!

61 Observați, acolo era un om cu el. Slujitorul lui, un băiat spiritual, a umblat și a turnat apă pe mîinile profetului, el avea o poziție mare. Dar cînd el a văzut—armata Siriană peste tot în jurul Dotanului, a avut-o toată susținută, el a spus, “Părintele meu, privește acolo afară! Ce număr mare! Păi, noi sîntem înconjuțați!”

62 Acum, acela este naturalul, cînd totul se pare că merge rău; îndreptînd degetul lor către tine, zicînd *aceasta și aceea*; și doctorul spune că tu nu te poți face bine, și așa mai departe. Acela este doar lucrul natural, ca tu să te gîndești, “Oh, doamne, acesta este sfîrșitul!”

63 Dar Ilie a spus, “Acolo sînt mai mulți cu noi decît sînt cu ei.”

64 Acum vă puteți imagina cum s-a simțit acel profet, sau acel Ghehazi, slujitorul. El s-a uitat acolo la el. El a spus, “Păi, eu nu văd pe nimeni.”

El a spus, “Dumnezeule, deschide ochii acestui băiat.”

65 Și îndată ce Dumnezeu a făcut ceva! Iată-o aici. O înțelegeți. Când Dumnezeu i-a deschis vederea lui spirituală; peste tot acolo, profetul, au stat care de Foc și Îngeri de Foc. Păi, el a văzut. . . Păi, carele de Foc au fost în mai mare număr decât armata Siriană, cu miile. Munții erau în Flăcări; Îngeri de Foc, cai de Foc, care de Foc.

66 Și Biblia a spus, “Îngerii lui Dumnezeu tăbărăsc în jurul celor ce se tem de El.”

67 Întocmai la fel în seara aceasta! Mă întreb ce s-ar întâmpla dacă un om de aici, în seara aceasta, avea puterea să scapere peste ochii voștri, și să spună, “Priviți, stînd în jurul acestui tabernacol în seara aceasta!” Tu ai fi un membru aici tot restul vieții tale. Sigur. Da, domnule.

68 Uneori tu nu poți vedea Aceasta cu ochii tăi naturali, dar poți simți impulsul Acestuia, Ceva aproape. Un al șaselea simț care denotă că Ceva este aproape.

69 Priviți-L, în această dimineață, deschizînd urechile surde, făcînd pe invalizii polio să umble pe aici, de parcă nimic nu era rău cu ei. Ce este aceasta? Acesta este simțul interior. Eu vreau să spun, simțul, al șaselea simț care este conștiința, spiritul, că Ceva este aproape. Aveți credință în Dumnezeu!

70 Acum, ei nu au, el nu a văzut Aceea, la început. Dar, Ilie probabil că nu a văzut Aceasta, dar el a cerut ca ochii băiatului să vadă Aceasta. Dar Elisei era conștient că Ei erau acolo. Amin.

Toma, odată, a spus, “Lăsați-mă să-mi pun mîna în coasta Lui.”

71 Isus a spus, “Acum tu vezi și crezi. Cu cît mai mare este răsplata aceluia care nu au văzut încă, și totuși cred.” Aceia sîntem noi în seara aceasta, pentru oricine va crede, fără să vadă.

72 Și observați. Atunci Ilie a mers acolo afară unde era această împrejurare, și el le-a zis. Întîi, el a mers acolo afară, și Biblia a spus, “El i-a lovit cu orbire.” Orbi; și a pășit drept afară la ei. Fiecare avea vederea ochilor perfectă, din cîte știu eu. Dar Scriptura a spus, “Ei erau orbi.”

73 Un om mic, cu cîteva seri în urmă, a spus către mine, “Dacă tu ești un om al lui Dumnezeu, lovește-mă cu orbire.”

Eu am spus, “Tu ești deja orb.” Vedeți? Vedeți? Deja orb!

⁷⁴ Observați. Și el a mers acolo afară, unde era această mare împrejurare, unde era acest lucru mare. Și el a zis, “Voi îl căutați pe Ilie?”

Au zis, “Da.”

⁷⁵ A zis, “Veniți înainte, urmați-mă. Eu vă voi duce drept la el.” Ilie le-a spus-o lor. La ce au fost ei orbi? Ei au fost orbi la faptul că acela era profetul lui Dumnezeu. Ei erau orbi la aceasta. Și el i-a condus drept în jos în ambuscadă, din nou. A spus, “Veniți, eu vă voi arăta pe Ilie,” și acesta era Ilie ducându-i jos acolo.

⁷⁶ Și când ei s-au uitat în jur, și au aflat că ei erau înconjurați, roata. Împăratul a zis, “Părintele meu, trebuie eu să-i lovesc?”

⁷⁷ El a zis, “Ai lua tu un prizonier și l-ai lovi?” A zis, “Dă-le ceva să mănince, și trimite-i înapoi în țara lor.”

⁷⁸ Acela este felul de a rezolva războaiele. Nu-i aceasta adevărat? Desigur. Oh, doamne! Dacă noi am adopta numai acel principiu, astăzi, să-ți hrănești dușmanul. “Faceți bine celor ce vă fac răul.” Amin.

⁷⁹ Acolo, acum, orbirea. Acum, Ilie. . . Sau, am vrut să spun, nu Ilie, acum.

⁸⁰ Dar, Daniel, Daniel a prevăzut. El a fost un profet. El a văzut venirea Domnului. El a văzut timpul sfârșitului venind. El a văzut începutul Neamurilor.

⁸¹ Și dacă voi observați, Neamurile au început cu o—o închinare la idol. Ei se închinau la un mare idol așezat afară în câmp, un idol al unui om: eu cred, Daniel, însuși. Deoarece, Împăratul Nebucadnețar l-a numit “Belșațar,” care era dumnezeul lui, și el a început să se închine la un chip al unui om neprihănit, om sfânt. Și Daniel a refuzat să facă aceasta; astfel au—au făcut copiii Evrei, Șadrac, Meșac și Abednego.

⁸² Acesta este felul cum a ajuns înăuntru. Și aceasta a fost condamnat; acel cap de aur a fost adus înăuntru prin închinare la chip, forțați la aceasta, și s-a sfârșit cu o Mină supranaturală scriind o limbă supranaturală pe care numai înțelegerea supranaturală o putea înțelege. Amin.

⁸³ Acela este felul cum a ajuns înăuntru împărăția Neamurilor, și se va duce afară în același fel, aceasta-i adevărat, prin lucrări supranaturale, interpretări supranaturale. Voi știți despre ce vorbesc eu. Lucrarea supranaturalului, oh, ce minunat! Nu sînteți voi fericiți, în seara aceasta, voi credeți în supranatural? [Adunarea zice, “Amin.”—Ed.] Da.

⁸⁴ Acum, deci, după aceste vedenii, El i-a arătat întocmai unde vor sta națiunile. El i-a arătat cum că acolo erau așa mulți ani care au depins încă de Iudei. El a zis, “Mesia va veni. El va profeti în a șaptezecia dintre săptămîni, care sînt trei ani și jumătate. La mijlocul acesteia, El va fi stîrpit, care sînt șapte

ani. Șaptezeci de săptămîni sînt hotărîte pentru poporul tău; șapte ani de profeție pentru Iudei.” El a spus, “Și Mesia, Prințul, va veni și va profeți. În mijlocul celor șapte săptămîni, șapte zile, Acesta va fi stîrpit. În uriciune, face pustiiri, va sta în locul Acestuia. Și ei vor zdrobi jos zidurile Ierusalimului, Neamurile, pentru o vreme, vreme, și împărțire de vreme.”

⁸⁵ Acum, cînd Mesia a venit, Isus, El a predicat exact trei ani și jumătate, și a fost stîrpit, ca o Jertfă. Obligația zilnică a fost îndepărtată. Și pustiirea, uriciunea care face pustiire, islamul lui Omar, a fost așezat astăzi în locul templului sfînt. Moscheia lui Omar stă exact unde a stat templul.

⁸⁶ Și el a spus, că, “Ei vor călca zidurile Ierusalimului, peste Ierusalim, pînă cînd se va sfîrși perioada Neamurilor. Dar, la sfîrșitul Neamurilor, acolo încă vor fi trei ani și jumătate, încă, pentru Iudei.”

⁸⁷ Acum observați unul dintre cele mai izbitoare lucruri ale istoriei profetice.

⁸⁸ Eu nu pretind să cunosc profeția Bibliei. Dar aceasta este ca cititul unui ziar; mai simplu. Și, ce citim noi Aici, noi știm că este Adevărul.

⁸⁹ Observați, două mii, da, două mii cinci sute de ani, Iudeii au fost risipiți la fiecare națiune de sub Cer. Așa cum Dumnezeu a împietrit inima lui Faraon, aducîndu-i înapoi; El a împietrit inima lui Hitler, inima lui Mussolini, și așa mai departe, pînă cînd El i-a condus înapoi la Palestina. Venind înapoi, ei i-au făcut din nou o națiune. Și în șase Mai, 1947, steagul Iudaic a fost ridicat peste Israel, pentru prima dată de două mii cinci sute de ani. Cel mai vechi steag din lume a fost ridicat pentru prima dată în două mii cinci sute de ani. Și El a spus, în zilele din urmă, “El va ridica un steag peste Ierusalim,” arătînd că timpul este aproape.

⁹⁰ Și observați, aici nu demult, am văzut o depănare profetică arătată de acolo. Și ei aduc înăuntru pe acei Iudei, cu miile, cu avioanele. Voi ați văzut aceasta în ziar, și așa mai departe. În revista *Look* și *Life* au publicat aceasta, mii de Iudei reîntorcîndu-se! Și ei au întrebat, au spus, “Pentru ce vă reîntoarceți?” Bătrîni, oameni infirmi, cărîndu-i pe spatele lor, tinerii lor îi duceau. Au spus, “Voi veniți înapoi în patrie să muriți?”

Au spus, “Nu. Noi venim înapoi să vedem pe Mesia.”

⁹¹ Isus a spus, “Cînd voi vedeți smochinul înmugurind, și toți ceilalți pomi înmugurind, știți că timpul este aproape, sau primăvara în apropiere, vara. Deci, cînd vedeți aceste lucruri venind la împlinire, ridicați-vă capetele sus, răscumpărarea voastră se apropie.”

⁹² În seara aceasta, așa cum lumea aceasta este subminată de comunism! Oh, eu vorbeam cu un om cu un timp în urmă, despre . . . unul din cele mai bune autorități, cred eu, despre care cunosc eu. Și când el a vorbit lucruri privind această națiune, și comunism, aceasta v-ar zgudui pe genunchii voștri, chiar, cum este aceasta subminată. Nu mai este nimic solid, nici măcar în propria noastră țară, cu greu.

⁹³ Este numai un singur lucru solid care eu știu că va sta, aceea este Stînca, Isus Cristos. Noi primim o împărăție care nu poate fi mișcată. Și în această zi când toate celelalte cad, noi avem o temelie solidă, Domnul Isus Cristos. Veniți în Acesta, prieteni. Acesta este un adăpost în timp de furtună. Ce lucru minunat!

El a văzut toate acestea venind la împlinire.

⁹⁴ Noi vedem pe Iudei acum. Biblia a spus că Ierusalimul . . . Și acesta va înflori ca un trandafir. Și cum au irigat ei pământul acela! Și ei deasemeni . . . Profetul a vorbit și a spus, “În ziua aceea, că, apa va veni de la nord.” Acolo nu era apă acolo atunci, nici un izvor acolo atunci. Dar în ultimii câțiva ani, acolo este un șuvoi care vine sus, și udă văile. Și irigația lor este una din cele mai mari locuri agricole, pentru mărimea ei, în lume.

⁹⁵ Și toate aceste chimicale grozave chiar în Marea Moartă. Acolo sînt suficiente chimicale găsite în adîncul ei, încît toată bogăția lumii nu ar putea să o cumpere; chimicalele, uraniu și toate celelalte, chiar în fundul Mării Moarte, care acum aparține la Israel.

⁹⁶ “Smochinul înmugurește.” Nu numai atît, dar și ceilalți pomi înmuguresc. Comuniștii înmuguresc. Anticristul înmugurește.

⁹⁷ Și Biserica lui Dumnezeu înmugurește. Ea înflorește din nou în puterea Ei. Omida păroasă mănîncă o parte din aceasta, viermele mănîncă o parte din aceasta, viermele agățător mănîncă o parte din aceasta, omida mănîncă o parte din aceasta, dar Dumnezeu a spus, “Aceasta va trăi din nou.” Ea înmugurește acum.

⁹⁸ Pomii înmuguresc. Daniel a prevăzut aceasta, și s-a bucurat. Acum, la acest timp, el a spus, “Și la timpul acela . . .” Capitolul al 12-lea.

Și la timpul acela se va scula Mihail, marele prinț care ocrotește pe copiii poporului tău: și acolo va fi un timp de necaz, cum n-a mai fost . . . de cînd a fost vreodată o națiune pînă la acel . . . timp: și la timpul acela poporul tău va fi izbăvit, fiecare care va fi găsit scris în carte.

99 Oh, doamne! Nu sînteți voi bucuroși că numele vostru este scris în Cartea Lui? [Adunarea spune, “Amin.”—Ed.] Cînd el, Daniel, aici, L-a văzut, “A venit la cel Îmbătrînit de zile, a Cărui păr era așa de alb ca lîna. Și El a deschis Cărțile. Și ei au fost judecați, fiecare om, din Cărți,” marele Tron Alb de Judecată.

100 Acum, lui Daniel îi este dată această asigurare, și la sfîrșitul vremii de har a Neamurilor. Citiți. . . Cînd voi mergeți acasă, și mîine, citiți capitolul al 11-lea. Voi puteți vedea cum împăratul din nord vine jos, care nu este nimic altceva decît Rusia, venind în jos să preseze împotriva acesteia, ca un vîrtej. Și marea Bătălie de la Armaghedon va fi dată chiar acolo lîngă porțile Ierusalimului. Observați. Oh, eu iubesc aceasta!

. . . și la timpul acela poporul tău va fi izbăvit, fiecare care a fost găsit scris în carte, cartea vieții Mielului.

101 “Mihail, marele prinț, se va ridica pentru” (cine?) “pentru poporul tău.” În regulă.

Și mulți dintre cei care dorm în pulberea pămîntului se vor trezi (cînd?) cînd aceste vremuri au loc, și unii pentru viață veșnică, iar unii pentru rușine și dispreț veșnic.

102 Tot atît de sigur cum există o Viață veșnică, există o plecare veșnică. Aceasta hotărăște după cum îl tratezi tu pe Isus Cristos în viața ta. Dacă tu Îl iubești, și ești născut din nou, și ai Duhul Lui, tu ai Viață veșnică. Dacă nu, tu nu ai Viață veșnică. Dacă numele tău este scris în Cartea Vieții Mielului, tu ai Viață nemuritoare. Dacă acesta nu este scris Acolo, tu nu vei fi recunoscut.

103 Ce este aceasta? Toate profețiile acelea sînt împlinite; totul, drept în jos pînă la acest timp.

104 Capul de aur s-a trecut, așa cum a spus Daniel că va fi, împărăția Babiloniană.

105 Urmînd aceea, el a spus, că vor fi Mezii și Perșii. Ei au succedat împărăția Babiloniană.

106 Și ei au căzut, la (cine?) Greci, Alexandru cel Mare.

107 Și ei au căzut, la (cine?) Romani. Iar Romanii s-au rupt, în toată lumea, Roma de est și de vest, cele două picioare.

108 Și el a zis, “Fier și lut erau pe degete; cele zece degete, cele zece împărății.” Și el a zis că ele nu se vor amesteca. Și ei se vor căsători între ele, Romanism și Protestantism.”

109 “Și în ziua aceea,” cînd acest lucru există, “atunci Piatra a fost cioplită din munte, fără mîini, și s-a rostogolit înăuntru și a sfărîmat lucrul acela în bucăți.” Și Acesta a luat locul chipului.

110 Astfel, frații mei, noi avem necazuri, în seara aceasta. “Războaie, vești de războaie; cutremure de pământ în diferite locuri; nedumeriți de timp, suferință între națiuni.” Eu tocmai m-am întors din străinătate, și eu nu am văzut o națiune fără să tremure în pantofii lor. Ei nu știu ce urmează să aibă loc.

111 Dar nu sîntem noi mulțumitori, în seara aceasta, că noi știm ce urmează să aibe loc! Domnul Isus Cristos va veni a doua oară, în glorie și măreție! Și fiecare bărbat sau femeie care este scris în Cartea Vieții Mielului, vor învia cu cei dragi ai lor, să-l întâlnească pe Domnul în văzduh. Oh, ce lucru minunat! Acesta-i motivul că noi zicem:

Speranța noastră nu este zidită pe nimic mai puțin
Decît Sîngele lui Isus, cu neprihănire;
Totul în jurul sufletului meu cedează,
El este toată speranța și sprijinul nostru.

112 “Și la timpul acela, se va ridica Mihail, marele prinț.” Mihail era Cristos, desigur, Care s-a luptat războaiele Ingerești în Cer, cu diavolul. Satan și Mihail s-au luptat împreună, sau s-au luptat unul împotriva celuilalt, mai degrabă.

113 Și, acum, “La timpul acela,” el a zis, “toți care au fost scriși în Carte au fost izbăviți. Și acei care au făcut neprihănire. . .” Priviți la aceasta.

Și cei care—și cei care vor fi înțelepți vor străluci ca strălucirea cerului; și ca. . . și cei care întorc pe mulți la neprihănire ca stelele pentru veci. . .

114 Eu privesc la aceasta, uneori, și mă gîndesc, fraților. Eu merg afară, de dimineață. Îmi place să mă scol devreme. Vouă nu vă place să vă sculați devreme? [Adunarea spune, “Amin.”—Ed.]

115 Îmi amintesc cînd frații și eu eram în munți. Foarte devreme dimineața, în jurul orei patru, noi ne sculam. Ne uitam, atîrnînd în spate acolo, și acolo era steaua dimineții. Ea devine foarte închisă chiar înainte de crăpatul zilei.

116 Noi vedem întunericul adunîndu-se acum. Ce este aceasta? Aceasta este Lumina care presează împotriva întunericului. Unul trebuie să cedeze.

117 Toate lucrurile mișunătoare care umblă prin noapte, cînd acel soare răsare, ei o iau la adăpost cînd strălucește lumina. Noaptea și întunericul. . . Noaptea și lumina nu pot exista în aceeași clădire. Acesta este sau întuneric sau este lumină. Și lumina este cu atît mai mult puternică decît întunericul.

118 Așa este Cristos așa de mult mai puternic decît toți dușmanii din lume.

119 Acum, noi sîntem învățați de savanți; așa cum lumina începe să vină, ea condensează întunericul. Și întunericul își adună toată oștirea lui împreună, să lupte împotriva luminii, dar lumina biruiește și vine înainte.

120 Și Biblia a spus, că în zilele din urmă, că, “Satan va umbla ca un leu răcnitor.” El își adună împreună, pe toți dușmanii lui, pe toți prietenii lui, dușmanii noștri, și-i adună împreună; îngrămădindu-i sus sub un cap mare, semnul fiarei, în tărîmurile ecleziastice, confederația bisericilor. Toate unindu-se și făcîndu-și o mare organizație, la fel ca și Catholicismul.

121 Și imperiile lumii se unesc pe ele împreună, și formează un cap mare acolo, în tărîmurile politice, numite comunism.

122 Iar Lumina lui Dumnezeu presează înainte. Ce se întîmplă în același timp, să facă aceasta? Biserica Creștină, Biserica Dumnezeului celui viu, este unsă. Puterea vine la Ea. Ea primește Duhul Sfînt.

123 Anul trecut, în tărîmurile Evangheliei depline, au fost un milion cinci sute de mii de convertiri. Cea mai mare care a cutreierat lumea, de ani după ani. Noi nu mai sîntem într-o alee. Noi sîntem sus pe un bulevard aleluia. Noi nu mai sîntem în șopru, mai mult. Un milion cinci sute de mii de convertiri în rîndurile Evangheliei depline, anul trecut, a succedat Catholicismul și toate celelalte. Oh, doamne!

124 Ce este aceasta? Lumina se adună. Mari servicii de vindecare au cutreierat globul. Aleluia! Departele înăuntru, jos în Formosa, se desfășoară campanii de vindecare. Jos de tot în Japonia, se desfășoară campanii de vindecare. Sus în regiunile înghețate ale nordului, se desfășoară campanii de vindecare. În jurul lumii, campanii de vindecare! Aleluia! Oamenii primesc Duhul Sfînt, de pretutindeni. Noi sîntem la timpul sfîrșitului.

125 Ce face aceasta? Atunci diavolul spune, “Acum este timpul meu.” El își adună forțele lui. Confederația bisericilor încearcă să oprească aceasta, spunînd, “Ei nu sînt nimic altceva decît o grămadă de cutii zgomotoase. Acolo nu este nimic de ei. Acesta este tot fanatism. Nu există un astfel de lucru ca lucrînd în Supranatural.”

126 Și în același timp, capul la American . . . asociația medicală scrie o bucată în ziar, și a spus, “Nici un om nu are un drept să vină într-o cameră de bolnavi, să slujească la oameni, care nu cred în Dumnezeu Atotputernic și nu-L acceptă ca ajutorul lui. *The Christian Herald*, luînd interviu doctorilor luna trecută, au dat elogiul pe care eu nu l-aș putea scrie, eu însumi, dacă eu încercam să mă laud cu aceasta. Ce este aceasta? În mijlocul tuturor lucrurilor, Dumnezeu va face pe dușmanii Lui să mărturisească spre slava Lui. Da, domnule. Doctorul a spus, “Noi putem administra numai ajutoare, dar Dumnezeu este vindecătorul.” Eu am zis, acei oameni mari doar descoperă ceea ce noi grămadă de neghiobi am cunoscut tot timpul. Aceasta-i adevărat.

127 Într-una din aceste zile glorioase, voi veți afla că această grămadă de Putere, care schimbă striccatele în doamne, și

bețivanii în gentlemeni și Creștini, este tocmai Puterea care-i va ridica afară de pe acest pământ și-i vor lua Acasă în Răpire, la Glorie. Aceasta poate fi prea târziu; aceasta poate fi prea târziu pentru mulți.

¹²⁸ “În ziua aceea, Mihail se va ridica pentru popor.” El nu stă pentru națiuni. El stă pentru popor. “Și mulți dintre acei care dorm în pulberea pământului, unii vor învia pentru rușine și dispreț veșnic. Dar acei care sînt înțelepți și întorc pe mulți la neprihănire, vor străluci ca stelele pe veci și veci.” Aleluia!

Un cort sau un bordei, de ce să-mi pese?
Ei construiesc un palat pentru mine Acolo
(Veniți acolo să mă vedeți într-o zi!)

¹²⁹ Ce este aceasta? Eu am pășit afară și m-am uitat la acea măreață stea a dimineții, așa cum ea a început să se miște acolo. Ce spune steaua dimineții? Steaua dimineții reflectă numai lumina supremă a soarelui care vine. Este aceasta adevărat? Steaua dimineții, motivul că ea este așa de strălucitoare (voi știți de ce este aceasta?), soarele este așa de mult mai aproape de ea. Aceasta presează înainte. Și steaua dimineții salută venirea soarelui.

¹³⁰ În regulă, voi stele ale dimineții, este timpul să mergeți să salutați Venirea Lui! Străluciți, Stele ale dimineții! Răsăriți devreme! Aceasta spune, “Fiul în curînd va fi aici!”

¹³¹ Cînd ne uităm și vedem steaua aceea a dimineții, cum sclipește ea în ceruri, aceasta înseamnă că soarele va străluci destul de curînd.

¹³² Și cînd noi vedem Stelele dimineții ale lui Dumnezeu, răsărind și strălucind spre slava învierii lui Isus Cristos, arată că acel Unul suprem presează înainte. Luminile se adună, dar Steaua dimineții strigă, “Țineți-vă! Nu mai este mult pînă la lumina zilei.” Țineți-vă! Nu mai este mult pînă la lumina zilei. Doar continuați să vă țineți. Așa cum Sora Murphy și ceilalți obișnuiau să cînte, “Doar continuați să vă țineți; lumina zilei vine în curînd.” Țineți-vă pînă ei... Stelele dimineții strălucesc către lume acum, luminînd lumea, doar înainte de marele întuneric, și marele fulger din Cer, Venirea Domnului.

Ascultați cu atenție acum. Acum el a spus . . .

¹³³ M-am uitat la steaua dimineții, și m-am gîndit, “Oh, stea a dimineții!” M-am uitat jos . . .

¹³⁴ Într-o zi, stînd acolo sus, Fratele Woods și eu. El tocmai a aprins focul, și noi urma să luăm micul dejun. Și m-am întors și am privit la steaua dimineții. Am pășit acolo afară în acele tufe de cedru; iar vînturile șopteau printre pini. Eu am stat acolo. M-am simțit bine, respirînd acel aer bun, proaspăt al dimineții; și era cumva înghețat, mult înghețat. Am mers jos la pîrîu, să iau o găleată de apă, a înghețat înainte să ajungi sus.

135 Stînd acolo sus, ridicîndu-mi mîinile, afară acolo între pinii aceia. M-am uitat la steaua dimineții. M-am gîndit, “Oh, uite aici, ce au făcut patruzeci și cinci de ani pentru mine.” Am zis, “Oh, uite aici. Eu mă zbîrcesc. Mîinile mi se zbîrcesc; părul îmi cade; dinții se duc. Oh, ce au făcut patruzeci și cinci de ani pentru mine! Dar,” am zis, “privește acolo, acea stea a dimineții este tot atît de frumoasă și luminoasă cum era în ziua în care Dumnezeu, ‘wheu,’ a suflat-o din mîinile Lui, și a zis, ‘Să strălucească!’”

136 Apoi eu m-am gîndit la această Scriptură. Am spus, “Dar Dumnezeu a promis, că dacă noi vom fi înțelepți și întoarcem pe mulți la neprihănire, noi vom străluci mai tare ca stelele pentru veci.”

137 M-am gîndit, “Stea a dimineții, tu strălucești acum, dar așteaptă pînă cînd noi ajungem Acolo! Aleluia! ‘Strălucim mai tare ca stelele pentru veci!’”

138 Și eu am putut auzi acel vînt venind în jos pe deal, tocmai pe la crăpatul zilei, șoptind prin pinii aceia, zicînd:

Există o Țară dincolo de rîu,
Pe care o numim cea dulce veșnic,
Și noi atingem țărmlul acela numai prin
treapta credinței;
Unul cite unul noi cîștigăm portalul,
Să locuim acolo cu cei nemuritori,
Cînd ei sună acele clopote de aur pentru tine
și mine.

139 Ce lucru măreț! “Cei care vor fi înțelepți vor întoarce pe mulți la neprihănire, și ei vor străluci mai tare ca stelele pentru veci și pentru veci.”

140 Deci ce contează aceasta, oricum? Pentru ce este această veche întindere mică de aici? Acest praf micuț vechi al pămîntului, vierme fără șirea spinării, vechi trupușor muritor care trebuie să putrezească și să meargă înapoi în pulbere, și viermii de piele îl vor mînce! Oh, doamne! Lasă-mă să mă ridic cu tot ce este în mine, și să strălucesc pentru slava lui Dumnezeu! Să pun deoparte fiecare greutate, ca Duhul Sfînt să poată transmite puterile Lui și gloria, prin predicarea Evangheliei și vindecarea bolnavilor, să adeverească că Isus Cristos a înviat din morți. Oh, doamne!

. . . pentru veci și pentru veci.

Dar tu, . . . Daniel, închide cuvintele, și sigilează cartea, chiar pînă la timpul sfîrșitului: căci mulți vor alerga încoace și încolo, și cunoștința va crește.

Apoi eu Daniel am privit și m-am uitat, și, iată, acolo stăteau alți doi, unul pe partea aceasta a malului rîului, și unul pe cealaltă parte a malului rîului.

Și unul a zis către omul îmbrăcat în in (Duhul Sfânt), care era deasupra apelor (popoare și gloate) . . .

- 141 Duhul Sfânt peste oameni! Oh! Aleluia! Duhul Sfânt!
- 142 Apocalipsa 15:16 spune, că, “Densitate și gloate. *Apa*, înseamnă ‘densitate și gloate de oameni.’”
- 143 “Și aici este Unul în in alb, unduindu-Se în sus și-n jos, asupra apelor, cu mîinile Lui ridicate spre Cer, jurînd pe Acela care trăiește în veți și veți, ‘Cînd aceste lucruri se întîmplă, nu va mai fi timp!’” Aleluia!
- 144 “Nu va mai fi timp!” A jurat că, atunci cînd noi am văzut aceste națiuni rupîndu-se, și lucruri întîmplîndu-se în felul acesta, “Taina lui Dumnezeu este deja realizată.”
- 145 Ce este aceasta, “Taina lui Dumnezeu”? “Dumnezeu în voi, nădejdea Slavei,” strălucind înainte, botezul Duhului Sfânt!
- 146 Apoi El a zis, “Cînd aceste lucruri au loc, nu va mai fi timp.”
- 147 “Acei care cunosc pe Dumnezeul lor,” a spus Daniel. “În zilele din urmă, mulți vor alerga înapoi și încolo, cunoștința va crește. Dar cei ce cunosc pe Dumnezeul lor vor face isprăvi în zilele din urmă.”
- 148 “Ei vor face isprăvi.” Oh, isprăvi ale credinței se dezlănțuie, în jurul lumii, în seara aceasta, iarăși și iarăși. Peste toate națiunile, mari campanii! Orbii văd. Surzii aud. Ologii umblă. Oameni din toate păturile vieții vin înăuntru. Ei primesc Duhul Sfânt; nu numai săracul și nevoiașul, ci și milionarul și oricare altul. Dumnezeu îi ia și le pune haina Lui pe fiecare, și le dă o invitație la Cina de Nuntă.
- 149 Și înaltul Mare Preot, Melchisedec, va veni într-o zi. Și noi vom mânca împărțășirea, din nou, cu El, în Împărăția lui Dumnezeu, într-una din aceste mari, zile glorioase! Oh, eu sînt așa de fericit, în seara aceasta, să fiu în Împărăție! Da, domnule. Ceva zi măreață, ceva zi minunată, “Nu va mai fi timp!”
- 150 Vedeți, noi ieșim din Eternitate. Noi am fost, înainte să fi existat o lume. Ați știut voi aceasta? Dumnezeu a făcut pe om în Propriul Lui chip.
- 151 “Unde erai tu,” El i-a zis lui Iov, cînd Iov s-a gîndit că el avea ceva înțelepciune. A spus, “Unde erai tu cînd Eu am așezat temelii lumii, înainte ca Eu să o așez, cînd fiii lui Dumnezeu au cîntat împreună și stelele dimineții au strigat de bucurie?”
- 152 “Stelele dimineții au strigat de bucurie.” Acei strălucitori au strigat de bucurie, cînd ei au văzut că într-o zi ei erau în corturi aici pe pămînt. Și Împăratul Melchisedec o să vină în

neprihănirea lui Dumnezeu, și își va da viața Lui, să ne răscumpere pentru Dumnezeu, din nou înapoi, iar acum stele strălucitoare pe veci și veci.

153 “Unde erai tu când Eu am pus temelia lumii? Declară unde sînt ele agățate. Spune-mi pe ce stau ele.” A spus, “Încinge-te. Eu vreau să vorbesc cu tine ca un om.” Și Iov a căzut pe fața lui ca un om mort. El nu a putut suporta aceasta. Dumnezeu era acolo. Ia te uită. “Unde erai tu când Eu am pus temeliiile lumii?”

154 Această Evanghelie glorioasă a fost profețită de către profeții Vechiului Testament. Ea a venit în jos prin veacuri. Ea este aici în seara aceasta. Ea este adevărată de Dumnezeu. Ea a cutreierat lumea. Ei au încercat să O stingă.

155 Dar încercați să stingeți un foc într-o zi cu vînt, și un—și un lemn uscat în pădure? Păi, voi nu puteți face aceasta. Cu cît mai mult te lupti cu acesta, cu atît mai mult vînt îi dai; îi dai mai mult vînt, acesta va arde mai tare. Acesta este singurul lucru.

156 Noi obișnuiam să avem un foc mic, afară în munți, cînd eu obișnuiam să încerc să fac un foc să ardă dimineața devreme. Eu mergeam acolo afară și am aruncat niște vreascuri pe el; a ajuns să fumege. Eu știu, tot atît de sigur după cum există puțin fum, că acolo este foc pe undeva. Singurul lucru pe care eu trebuia să-l fac este să-mi iau pălăria și să o vîntur, și în sfîrșit acesta s-a aprins.

157 Aceasta-i ceea ce are nevoie Biserica astăzi, este o altă vînturare a rafalei de Vînt puternic cum a căzut în Ziua Cincizecimii, să O vînture din nou înapoi în Credință, ca să primească pe Domnul Isus Cristos la Venirea Lui în Slavă.

158 Priviți la semne, minuni, lucruri misterioase se întîmplă. “Cutremure de pămînt în diferite locuri; valuri de flux rupînd malul,” întocmai cum a spus Isus că se va face, “inima oamenilor slăbește; frică.”

159 Frică, “Oh, cine o să arunce prima bombă cu cobalt? Ce va avea loc? În cîteva ore lumea întregă va fi anihilată.” Păi, noi vom fi în Prezența lui Dumnezeu înainte ca să le mai arunce din avion. Aceasta-i adevărat. Ce va fi aceasta? Aceasta nu va fi nimic, decît că noi vom arunca această haină veche de carne.

Noi vom arunca, și ne vom ridica și retragem
premiul veșnic,
Și strigăm în timp ce trecem prin văzduh,
“Rămii cu bine, rămii cu bine,” dulce oră de
rugăciune.

160 Aceasta totul se va termina, și noi vom merge Acasă. Vom depune acest trup vechi jos; îl vom schimba pentru o coroană și o robă, acolo, care nu se va șterge. Ne schimbăm înapoi dintr-

un om bătrîn, și o femeie bătrînă, într-o persoană tînă, să trăim pentru veci și veci, mai strălucitori; și nemurirea, să umblăm în sus și-n jos pe străzile Gloriei, în Prezența Domnului Isus Cristos, zicînd, “Slavă lui Dumnezeu în locurile Preaînalte! El a făcut lucruri mari în mijlocul nostru.”

¹⁶¹ În timp ce noi sîntem în călătorie astăzi, cu Puterea lui Dumnezeu adevărind fiecare lucru peste tot, să ne uităm în jur și să vedem unde sîntem. Uitați-vă la smochin cum înmugurește. Uitați-vă la ceilalți pomi cum înmuguresc. Uitați-vă la națiuni cum înmuguresc. Uitați-vă la Biserica Duhului Sfînt cum înmugurește. Uitați-vă la Cincizecime repetîndu-se, venind înapoi, aceleași semne și minuni. Aleluia!

Să ne rugăm.

¹⁶² Tată Ceresc, noi Îți mulțumim în seara aceasta, pentru Puterea învierii lui Isus Cristos, pentru măreața Lui Ființă supremă, pentru ungerea Lui a Duhului Sfînt. Noi Îți mulțumim pentru că El este aici acum, viu, veșnic viu, făcînd mijlocire asupra mărturisirii noastre. Noi Îți mulțumim pentru Puterea Lui de vindecare care ne-a smuls ca pe tăciuni, Doamne, ne-a adus din mormînt, ne-a înviat și ne-a reînnoit țaria noastră, și ne-a dat Putere, ca noi să putem merge înainte și să strălucim aici în acest întuneric. Noi Îți mulțumim pentru aceasta.

¹⁶³ Tată, noi ne rugăm ca Tu să binecuvîntezi pe fiecare care este nemîntuit. Binecuvîntează pe toți mîntuiții. Îngăduie aceasta, Tată. Vindecă toți bolnavii; obține glorie. Binecuvîntează acest mic tabernacol. Binecuvîntează poporul. Binecuvîntează pe Fratele Neville, păstorul. Binecuvîntează pe toți diaconii, administratorii. Îngăduie aceasta, Doamne. Pune mîinile Tale vindecătoare peste ei. Și dacă diavolul vine înăuntru și cauzează mici diferențe, vindecă aceasta, Doamne, foarte repede, cu Balsamul din Galaad. Îngăduie aceasta, Doamne. Toarnă untdelemnul pentru ungere peste ei. Fă-i smeriți în inimă, blînzi în suflet. Fie ca ei să calce pe urmele pașilor Domnului Isus. Lucrurile fizice li se întîmplă și ei devin bolnavi, fie ca Îngerul lui Dumnezeu să stea aproape, să aplice Sîngele lui Isus. Îngăduie aceasta. Vindecă toți bolnavii.

¹⁶⁴ Ajută-mă, Doamne, așa cum eu izbucnesc acolo afară în cîmpuri, văzînd necesitățile acelea mari. Ce nevoie în această zi! Milioane au murit. O sută patruzeci și patru de mii de păgîni au murit astăzi, fără să cunoască pe Cristos. Ajută-mă, Scumpe Dumnezeule. Binecuvîntează-ne pe toți, împreună.

¹⁶⁵ Și într-o zi, ridică-ne de pe acest pămînt, acolo, Doamne, să ședem cu Tine în tronul Tău, în locurile Cerești sus acolo, în Cristos Isus. Îngăduie aceasta, Tată. Pînă la acel timp, fie ca sănătatea și țaria să fie ale noastre, pentru că noi o cerem în Numele lui Isus. Amin.

Oh, eu vreau să-L văd, vreau să mă uit la fața
Lui,

Acolo să cînt în veci despre harul Lui
salvator;

Pe străzile Gloriei să-mi înalț glasul;

Grijile toate au trecut, Acasă în sfîrșit, în veci
să mă bucur.

Așa cum călătoresc pe acest pămînt, cîntînd
așa cum merg,

Îndreptînd suflete spre Calvar, la cursul
înroșit,

Multe săgeți îmi străpung sufletul din afară,
înăuntru;

Dar Domnul meu mă conduce înaintea, prin El
eu trebuie să cîștig.

Oh, eu vreau să-L văd, să mă uit la fața Lui,

Acolo să cînt în veci despre harul Lui
salvator;

Pe străzile Gloriei să-mi înalț glasul;

Grijurile toate au trecut, Acasă în sfîrșit, în
veci să mă bucur.

¹⁶⁶ Acum ascultați, doar un moment. Cîți Metodişti sînt aici? Ridicați-vă mîinile, Metodiştilor. Cîți Bapțiști sînt aici? Ridicați-vă mîinile. Cîți Prezbiterieni sînt aici? Ridicați-vă mîinile. Cîți Nazarineni? Ridicați-vă mîinile. Cîți Penticostali? Ridicați-vă mîinile. Cîți Luterani? Ridicați-vă mîinile. Păi, noi sîntem toți aici. Uitați-vă, un grup mare, amestecat, toți șezînd într-un loc, în locurile Cerești, bucurîndu-ne în Binecuvîntare.

¹⁶⁷ Acum eu vreau ca Metodişti să dea mîinile cu Bapțiștii, Bapțiștii cu Luteranii. Întoarceți-vă în jur acum și dați mîinile unul cu altul. Și întoarceți-vă încoace, acum, așa cum cîntăm aceasta.

Îndreptînd suflete la Calvar, la cursul înroșit;
Multe săgeți străpung sufletul meu din afară,
înăuntru;

Dar Domnul meu mă conduce înaintea, prin El
eu trebuie să cîștig.

Oh, doresc să-L văd, și-n față să-L privesc,

Acolo să-i cînt în veci de harul Lui salvator;

Pe străzile Gloriei să-mi înalț glasul;

Grijile toate au trecut, acasă în sfîrșit, în veci
să mă bucur.

¹⁶⁸ Nu vă face aceasta să vă simțiți bine? [Adunarea spune, "Amin."—Ed.] Nu vă face aceasta să simțiți de parcă ale voastre toate. . . Cîți Creștini sînt aici? Ridicați-vă mîna. Toți care cred în Domnul Isus Cristos, ridicați-vă mîna. Oh, doamne! Ce lucru minunat!

¹⁶⁹ Acum așa cum ne despărțim, așa cum plecăm, din diferitele noastre case, să mergem cu rugăciune. Acum să cântăm cântarea noastră bună, veche de eliberare. Cîți o știți? *Ia Numele Lui Isus Cu Tine*. Toți împreună acum. Să cântăm.

Ia Numele lui Isus cu tine,
Copil al tristeții și al durerii;
Acesta îți va da bucurie și confort,
Ia-L, oriunde te duci.

Nume prețios, (Nume prețios) O ce dulce! (O
ce dulce!)
Speranța pămîntului și bucuria Cerului;
Da, Nume prețios, O ce dulce!
Speranța pămîntului și bucuria Cerului.

Ascultați.

La Numele lui Isus aplecați,
Căzînd proșternuți la picioarele Lui,
Rege al regilor în Cer noi Îl vom încorona,
Oh, cînd călătoria noastră s-a sfîrșit.

Nume prețios, O ce dulce! (O ce dulce!)
Speranța pămîntului și bucuria Cerului;
Nume prețios, O ce dulce!
Speranța pămîntului și bucuria Cerului.

¹⁷⁰ Iată ce vreau eu ca voi să faceți.

Ia Numele lui Isus cu tine,
Un scut de orice dușman;
Cînd ispitele în jurul tău se adună,
Respiră acel Nume sfînt în rugăciune.

Nume prețios (Nume prețios) O ce dulce!
Speranța pămîntului și bucuria Cerului;
Nume prețios, (Nume prețios) O ce dulce!
Speranța pămîntului și bucuria Cerului.

ÎNCEPUTUL ȘI SFÎRȘITUL VREMII DE HAR A NEAMURILOR ROM55-0109E
(Beginning And Ending Of The Gentile Dispensation)

Acest Mesaj prin Fratele William Marrion Branham, original dat în Engleză Duminică seara la 9 Ianuarie, 1955, la Tabernacolul Branham în Jeffersonville, Indiana, U.S.A., a fost luat de pe o bandă de înregistrare magnetică și tipărit neprescurtat în Engleză. Retipărit în Românește în 2005.

©1994 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

anunț pentru Dreptul de autor

Toate drepturile rezervate. Această carte se poate tipări pe un imprimator într-o casă pentru folosire personală sau să fie distribuit, gratuit, ca un mijloc de răspândire a Evangheliei lui Isus Cristos. Această carte nu poate să fie vândută pe scară largă, afișată pe un website, păstrată într-un sistem de recuperare, tradusă în alte limbi, sau folosită pentru solicitarea de fonduri fără permisiunea clară în scris de la Voice Of God Recordings®.

Pentru mai multe informații sau pentru alte materiale disponibile, vă rog să contactați:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org